

Toespraak bij gelegenheid van het

Bevrijdingsfestival te Heerlen

- 5 mei 2015 Pancratiusplein Heerlen -

Eén keer per jaar, op 5 mei, vieren wij op deze plek de Bevrijding en het einde van de Tweede Wereldoorlog. Dat doen we met dit Bevrijdingsfestival. In deze vorm proberen wij vooral onze jeugd en jongeren te betrekken bij onze vrijheid. Want vrijheid geef je door! Van generatie op generatie.

Bevrijdingsdag, dag van de vrijheid! Vandaag voor de 70ste keer. Bijna 'een mensenleven lang' later! Wat gaat de tijd....!

Juist, nu de meeste getuigen van die verschrikkelijke oorlog er niet meer zijn, nu hun verhalen veelal nog slechts opgetekend staan, of beelden van toen, hoe indringend ook, onze herinnering levend moeten houden, realiseren wij ons dat vrede niet vanzelfsprekend is!

Wij zijn bang, bang voor terreuraanslagen. Wij zien dagelijks beelden van honderdduizenden, miljoenen mensen die op de vlucht zijn. Wij zien de meest gruwelijke geweldplegingen op mensen. Waar TV-beelden doorgaans ontdaan zijn van de meest vreselijke fragmenten, laten de nieuwe media nauwelijks nog iets te raden over! De propagandamachine van IS draait op volle toeren, zaait dood en verderf en

jaagt iedereen in de wereld angst aan! Dezelfde terreur die wij kennen uit de Tweede Wereldoorlog: IS en nationaal-socialisme liggen heel dicht bij mekaar!

Weerzinwekkend! Barbaars!

Na ultra-linkse of ultra-rechtse politieke bewegingen die onze historie gitzwart hebben gekleurd, zijn het vandaag de dag steeds meer fundamentalistische stromingen, veelal religieus van aard, die een regelrechte bedreiging vormen voor stabiliteit en wereldvrede.

Terreur, het lijkt vaak zo ver weg.... Maar het is ook, steeds vaker, zo dichtbij.

De moorden op Pim Fortuyn en Theo van Gogh. De terroristische aanslagen in London, Madrid, Luik, Parijs. De oorlog op de Balkan, Oekraïne. MH17....

Met enige regelmaat gaan alle alarmbellen af! We schrikken op, zijn een periode in vertwijfeling, maar lijken snel te willen vergeten!

Ook dicht bij huis liggen gevaren op de loer. Kleine voorbeelden maar o zo veelzeggend: discriminatie, het tegen elkaar opzetten van bevolkingsgroepen, bedreiging van ambulance-personeel, mishandeling van een treinconducteur, het in elkaar slaan van een willekeurige voorbijganger....

Om hiervoor het juiste kompas te hebben, zullen wij lering moeten trekken uit ongetwijfeld één van de belangrijkste lessen die de strijd tegen het nationaal-socialisme ons heeft geleerd:

DURF TE BENOEMEN EN DURF TE AGEREN !

Spreken is zilver, zwijgen is goud...! We kennen dit spreekwoord in een andere betekenis. Zoiets als het verzwijgen van openlijke misdrijven tegen de menselijkheid kan en mag natuurlijk 'never en nooit' onbesproken blijven! Toen en nú zijn er gelukkig altijd mensen die wèl durven te getuigen en die zich durven te verzetten tegen terreur, onderdrukking en vernietiging van de medemens. Dan is spreken goud! Zij verdienen alom respect! Maar óók navolging!

Het aanwijzen van schuldigen van toen en nu, bevrijdt ons nooit van de vraag of wij er zèlf alles aan hebben gedaan om in onze tijd de vrijheid waard te blijven.

Durven wij elkaar aan te spreken als we in onze humane opgaven verzaken?

Durven wij aan haarden van nieuwe terreur weerstand te bieden en ons niet weg te draaien omdat het zo ver weg is?

Durven wij ook juist dàn in te grijpen als het onrecht direct voor onze ogen gebeurt en niet lijdzaam toe te zien totdat er anderen te hulp schieten?

Juist nù, 70 jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog, mogen wij daarom onze opgave voor de vrijheid, zowel individueel als gezamenlijk, niet verzaken. Naar de toekomst kijken en de brug over te gaan naar vrede, betekent dat wij het verleden moeten kennen. Niet om in het verleden te blijven hangen, maar juist om onze toekomst in vrijheid aan te kunnen. Als er geen besef van onvrijheid is, kan er geen besef zijn van de kostbare waarde van vrede, die immers nooit vanzelfsprekend is!

Dames en Heren, jongens en meisjes,

Aan het eind gekomen van dit Bevrijdingsfestival wil ik graag een aantal organisaties en de daarbij behorende mensen hartelijk bedanken:

Ik begin met de Nieuwe Nor in de persoon van Manon!\

Voor de derde keer op rij een succes.

Steeds groter, steeds ruimer, ook de tap

De muzikanten die overwegend belangeloos hebben opgetreden.

De gemeente Heerlen in de persoon van Frans Weekers en Barry Braeken.

Dank voor uw sponsoring en support.

We hebben een goede format neergezet en gaan de komende jaren schouder aan schouder met het Comité 4 en 5 mei door voor prachtig festival dat zal uitgroeien tot een mooie traditie.

Last but not least U allen: U was een fantastisch publiek. Tot volgend jaar!

5 mei 2015 / Wil Houben, Voorzitter 4 en 5 mei comité Heerlen